

22 Eylül 2002, Pazar - LONDRA

Sabahleyin Kingston tren istasyonuna geldim. Saat 10.58 trenine binerek Waterloo'ya gittim. Hürriyet Gazetesini orada bulamayınca Tottenham Court Road'a giderek Oxford Caddesi boyunca yürüdüm ve her zamanki bayiden gazeteyi aldım. Oxford Street istasyonundan metroya bindim ve Seven Sisters istasyonunda indim. Oktay Beyler Enfield tarafında oturuyorlardı. Yer üstü trenine binersem Southbury istasyonunda iner yürüyerek evlerine gidebilirdim. Enfield yönündeki perona çıktım, kalabalık vardı, hemen ilk gelen trene bindim. Fakat tren hiçbir istasyonda durmadı, kuzeydeki hava alanına giden ekspres trenmiş. Yapılacak bir şey yoktu. Yirmi beş dakika tren hiç durmadan gitti. Londra'dan çıktık, köylerden geçtik. Sonunda bir yerde durdu, hemen inip karşı perona geçtim. İlk gelecek tren, aynı şekilde hiç durmadan Seven Sisters'e gidecekti. Yarım saat sonraki tren ise her durakta duruyordu. Ama, yarım saat bekleyecek halim yoktu, hemen bindim. Yarım saat sonra zaten Seven Sisters istasyonuna gelmiştim. Hemen Oktay Beye telefon açtım, gelip beni istasyondan aldı. Akşam, eşi Şaziye Hanım, kızı Rüveyde, damadı, torunları, Rüveyde'nin kaynanası ve kayın biraderi birlikte bahçede fırın tandır yedik. Yemekten sonra saat 6,5 olmuştu. Oktay Bey beni gene Seven Sisters istasyonuna bıraktı. Metroda aktarma yaparak Waterloo'ya geldim.

Tren saati yakındı, hemen koşturdum. Tren yola çıktı ama sürekli durarak. En son Wimbledon'a geldik, gene bekliyordu. Çok fena sıkışmıştım, bu şekilde yolculuğa dayanamayacaktım. İndim, tuvalete girdim, dönünce bindiğim tren gitmişti. Beş dakika sonra başka tren geldi ona bindim. Metro grevi başlayacaktı, herhalde aksamalar bundandı. İyi ki sekizden sonraya kalmamışım. Eve geldiğimde sekiz buçuğu geçiyordu. Evin kapısının olduğu sokak karanlıktı, lamba ne zamandır bozuktu, Cafe'de çalışanlara ilgilenmelerini söylemiştim. Neyse ki ampulü değiştirmişler. Kapının önüne bir insan gelince ışık kendiliğinden yanıyor. Yoksa karanlıkta anahtar deliğini bulmak zor.

22 Eylül 2002

Site Yönetimi tarafından yazıldı.

Çarşamba, 12 Aralık 2012 15:43 - Son Güncelleme Çarşamba, 12 Aralık 2012 15:44

Gündüzleri pencereleri açıp evi havalandırıyorum, ama geceleri serin oluyor. Hemen pencereyi kapattım, jaluzileri çektim. Karnım tok olduğu için dün pişirdiğim patates yemeği yarına kaldı. Bu günkü maceradan sonra yatağımda biraz kitap okur biraz bulmaca çözer dinlenirsem ancak kendime gelirim.

SABAHATTİN ÖZTÜRK